

ЗАКОН

О ПОРЕЗУ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

И. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уводи се порез на додату вредност (у даљем тексту: ПДВ) у Републици Србији (у даљем тексту: Република).

ПДВ је општи порез на потрошњу који се обрачунава и плаћа на испоруку добара и пружање услуга, у свим фазама производње и промета добара и услуга, као и на увоз добара, осим ако овим законом није друкчије прописано.

Члан 2.

Приход од ПДВ припада буџету Републике.

ИИ. ПРЕДМЕТ ОПОРЕЗИВАЊА

Члан 3.

Предмет опорезивања ПДВ су:

- 1) испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности;
- 2) увоз добара у Републику.

Промет добара и услуга

Члан 4.

Промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Добрима се сматрају и вода, електрична енергија, гас и топлотна енергија.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и:

1) пренос права располагања на добрима уз накнаду на основу прописа државног органа, органа територијалне аутономије или локалне самоуправе;

2) предаја добара по основу уговора о лизингу, у складу са законом, или на основу уговора о продаји са одложеним плаћањем којим је утврђено да се право располагања преноси најкасније отплатом последње рате;

3) пренос добара од стране власника комисионару и од стране комисионара примаоцу;

4) испорука добара по уговору на основу којег се плаћа провизија при продаји;

5) пренос добара од стране власника консигнатуру и од консигнатора примаоцу добара;

6) испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима;

7) први пренос права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти);

8) размена добара за друга добра или услуге.

Са прометом добара уз накнаду изједначава се:

1) узимање добара која су део пословне имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, запослених или других лица;

2) сваки други промет добара без накнаде;

3) исказани расход (кало, растур, квар и лом) изнад количине утврђене актом који доноси Влада Републике Србије.

Узимање добара, односно сваки други промет добара из става 4. овог члана сматра се прометом добара уз накнаду под условом да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове може одбити у потпуности или сразмерно.

Ако се уз испоруку добара врши споредна испорука добара или споредно пружање услуга, сматра се да је извршена једна испорука добара.

Код испоруке у низу једног истог добра, код које први испоручилац преноси право располагања непосредно последњем примаоцу добра, свака испорука добара у низу сматра се посебном испоруком.

Министар надлежан за послове финансија (у даљем тексту: министар) ближе уређује шта се сматра новоизграђеним грађевинским објектима из става 3. тачка 7) овог члана, као и шта се сматра узимањем

добара која су део пословне имовине пореског обвезника, као и сваки други промет без накнаде из става 4. овог члана.

Члан 5.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Промет услуга је и свако нечињење и трпљење.

Прометом услуга, у смислу овог закона, сматра се и:

- 1) пренос и уступање ауторских права, патената, лиценци, заштитних знакова, као и других права интелектуалне својине;
- 2) пружање услуга уз накнаду на основу прописа државних органа, органа територијалне аутономије или локалне самоуправе;
- 3) предаја добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала наручиоца;
- 4) размена услуга за добра или услуге;
- 5) предаја јела и пића за конзумацију на лицу места;
- 6) пренос власничког удела на непокретностима;
- 7) уступање других удела или права.

Са прометом услуга уз накнаду изједначава се:

- 1) употреба добара која су део пословне имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, запослених или других лица;
- 2) пружање услуга које порески обвезник изврши без накнаде за личне потребе оснивача, запослених или других лица.

Употреба добара из става 4. тачка 1) овог члана сматра се прометом услуга уз накнаду под условом да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра може одбити у потпуности или сразмерно.

Ако се уз услугу врши споредно пружање услуга или споредна испорука добара, сматра се да је пружена једна услуга.

Министар ближе уређује шта се сматра употребом добара која су део пословне имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, запослених или других лица и пружањем услуга које порески обвезник изврши без накнаде за личне потребе оснивача, запослених или других лица из става 4. овог члана.

Члан 6.

Прометом добара и услуга, у смислу овог закона, не сматра се:

1) пренос целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност;

2) пренос права својине на половним моторним возилима, односно половним пловним објектима, ако преносилац није порески обвезник у смислу овог закона;

3) бесплатно давање пословних узорака у уобичајеним количинама за ту намену купцима или будућим купцима;

4) давање поклона мање вредности, ако се дају повремено различитим лицима.

Код преноса целокупне или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се да стицалац ступа на место преносиоца.

Министар ближе уређује шта се сматра уобичајеним количинама пословних узорака и поклоном мање вредности из става 1. тач. 3) и 4) овог члана.

Увоз добара

Члан 7.

Увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике.

ИИИ. ПОРЕСКИ ОБВЕЗНИК И ПОРЕСКИ ДУЖНИК

Порески обвезник

Члан 8.

Порески обвезник (у даљем тексту: обвезник) је лице које самостално обавља промет добара и услуга или увози добра, у оквиру обављања делатности.

Делатност из става 1. овог члана је трајна активност произвођача, трговца или пружаоца услуга у циљу остваривања прихода, укључујући и делатности експлоатације природних богатстава, пољопривреде, шумарства и самосталних занимања.

Сматра се да обвезник обавља делатност и када је врши у оквиру пословне јединице.

Обвезник је лице у чије име и за чији рачун се врши испорука добара, пружање услуга или увоз добара.

Обвезник је лице које врши испоруку добара, односно пружање услуга у своје име, а за рачун другог лица.

Члан 9.

Република и њени органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, као и правна лица основана законом у циљу обављања послова државне управе, нису обвезници у смислу овог закона ако обављају промет добара и услуга из делокруга органа, односно у циљу обављања послова државне управе.

Република, органи, односно правна лица из става 1. овог члана обвезници су, ако обављају промет добара и услуга изван делокруга органа, односно ван обављања послова државне управе, а који су опорезиви у складу са овим законом.

Порески дужник

Члан 10.

Порески дужник, у смислу овог закона, је:

- 1) обвезник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона;
- 2) порески пуномоћник кога одреди страном лице које у Републици нема седиште ни сталну пословну јединицу, а које обавља промет добара и услуга у Републици;
- 3) прималац добара и услуга, ако страном лице из тачке 2) овог става не одреди пореског пуномоћника;
- 4) лице које у рачуну или другом документу који служи као рачун (у даљем тексту: рачун) исказе ПДВ, а у складу са овим законом није дужан да обрачуна и плаћа ПДВ;
- 5) лице које увози добро.

Ако је порески дужник из става 1. тач. 2) и 3) овог члана и обвезник, дужан је да испуни обавезе које су овим законом прописане за обвезника, осим издавања рачуна.

ИВ. МЕСТО И ВРЕМЕ ПРОМЕТА ДОБАРА И УСЛУГА И НАСТАНАК ПОРЕСКЕ ОБАВЕЗЕ

Место промета добара

Члан 11.

Место промета добара је место:

1) у којем се добро налази у тренутку слања или превоза до примаоца или, по његовом налогу, до трећег лица, ако добро шаље или превози испоручилац, прималац или треће лице, по његовом налогу;

2) уградње или монтаже добра, ако се оно уграђује или монтира од стране испоручиоца или, по његовом налогу, од стране трећег лица;

3) у којем се добро налази у тренутку испоруке, ако се добро испоручује без отпреме, односно превоза;

4) пријема воде, електричне енергије, гаса и топлотне енергије.

У случају промета добара у оквиру комисионих или консигнационих послова, место промета добара од стране комисионара или консигнатора одређује се, у складу са ставом 1. овог члана, и за испоруку комисионару или консигнатору.

Место промета услуга

Члан 12.

Место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност.

Ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра се место:

1) у којем се налази непокретност, ако се ради о промету услуге која је непосредно повезана са том непокретношћу, укључујући делатност посредовања и процене у вези непокретности, као и пројектовање, припрему и извођење грађевинских радова и надзор над њима;

2) где се обавља превоз, а ако се превоз обавља и у Републици и у иностранству (у даљем тексту: међународни транспорт), одредбе овог закона примењују се само на део превоза извршен у Републици;

3) где је услуга стварно пружена, ако се ради о:

(1) услугама из области културе, уметности, спорта, науке и образовања, забавно - естрадним и сличним услугама, укључујући услуге организатора приредби, као и са њима повезане услуге;

(2) споредним услугама у области транспорта, као што су утовар, истовар, претовар и сличне услуге;

(3) услугама процене покретних ствари;

(4) радовима на покретним стварима;

4) у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште, ако се ради о услугама:

(1) изнајмљивања покретних ствари, осим превозних средстава;

(2) пружања телекомуникационих услуга;

(3) преузимања обавезе да се у потпуности или делимично одустане од вршења неке делатности или коришћења неког права;

(4) у области економске пропаганде;

(5) преноса, уступања и стављања на располагање ауторских права, права на патенте, лиценце, заштитних знакова и других права интелектуалне својине;

(6) банкарског, финансијског пословања и пословања у области осигурања и реосигурања, осим изнајмљивања сефова;

(7) саветника, инжењера, адвоката, ревизора и сличних услуга;

(8) обраде података и уступања информација;

(9) стављања на располагање особља;

(10) пруженим електронским путем, као и радио-телевизијским услугама;

(11) посредовања приликом пружања услуга из подтач. (1) - (10) ове тачке.

5) у којем се испоруче добра или пруже услуге које су предмет посредовања које није посредовање из тачке 4) подтачка (11) овог става.

Место увоза добара

Члан 13.

Место увоза добара је место у којем је увезено добро унето у царинско подручје Републике.

Време промета добара

Члан 14.

Промет добара настаје даном:

1) отпочињања слања или превоза добара примаоцу или трећем лицу, по његовом налогу, ако добра шаље или превози испоручилац, прималац или треће лице, по њиховом налогу;

2) преузимања добара од стране примаоца у случају уградње или монтаже добара од стране испоручиоца или, по његовом налогу, трећег лица;

3) преноса права располагања на добрима примаоцу, ако се добро испоручује без отпреме, односно превоза;

4) читавања стања примљене воде, електричне енергије, гаса и топлотне енергије које врши испоручилац, у циљу обрачуна потрошње;

5) када је добро унето у царинско подручје Републике.

У комисионим или консигнационим пословима, време испоруке добара од стране комисионара или консигнатера одређује се, у складу са ставом 1. овог члана и за испоруку комисионару или консигнатуру.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана односе се и на делимичне испоруке.

Делимичне испоруке из става 3. овог члана постоје ако је за испоруку одређених делова економски дељиве испоруке посебно уговорена накнада.

Време промета услуга

Члан 15.

Услуга се сматра пруженом даном када је:

1) завршено појединачно пружање услуге;

2) престао правни однос који је основ пружања услуге - у случају пружања временски ограничених или неограничених услуга.

Ако се за пружање услуга издају периодични рачуни, промет услуга сматра се извршеним последњег дана периода за који се издаје рачун.

Делимична услуга сматра се извршеном у време када је окончано пружање тог дела услуге.

Делимична услуга из става 3. овог члана постоји ако је за одређене делове економски дељиве услуге посебно уговорена накнада.

Настанак пореске обавезе

Члан 16.

Пореска обавеза настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи:

- 1) промет добара и услуга;
- 2) наплата ако је накнада или део накнаде наплаћен пре промета добара и услуга;
- 3) настанак обавезе плаћања царинског дуга, код увоза добара, а ако те обавеза нема, даном у којем би настала обавеза плаћања тог дуга.

В. ПОРЕСКА ОСНОВИЦА И ПОРЕСКА СТОПА

Пореска основица код промета добара и услуга

Члан 17.

Пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

У основицу се урачунавају и:

- 1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;
- 2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

Основица не садржи:

- 1) попусте и друга умањења цене, који се примаоцу добара или услуга одобравају у моменту вршења промета добара или услуга;
- 2) износе које обвезник наплаћује у име и за рачун другог, ако тај износ преноси лицу у чије име и за чији рачун је извршио наплату.

Ако накнада или део накнаде није изражен у новцу, већ у облику промета добара и услуга, основицом се сматра тржишна вредност тих добара и услуга на дан њихове испоруке у коју није укључен ПДВ.

Члан 18.

Основицом код промета добара и услуга из члана 4. став 4. и члана 5. став 4. овог закона сматра се набавна цена, односно цена коштања тих или сличних добара и услуга, у моменту промета.

У случају из става 1. овог члана ПДВ се не урачунава у основицу.

У случају превоза путника аутобусима, који врши лице које нема место стварне управе у Републици, основицу чини просечна накнада превоза за сваки појединачни превоз.

Начин утврђивања накнаде из става 3. овог члана ближе уређује министар.

Основица код увоза добара

Члан 19.

Основица код увоза добара је вредност увезеног добра утврђена по царинским прописима.

У основицу из става 1. овог члана урачунава се и:

1) акциза, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови који су настали до првог одредишта у Републици.

Првим одредиштем, у смислу става 2. тачка 2) овог члана, сматра се место које је назначено у отпремници или другом превозном документу, а ако није назначено, место првог претовара добара у Републици.

Члан 20.

Код увоза добара, које је обвезник привремено извезао ради оплемењивања, обраде, дораде или прераде (у даљем тексту: оплемењивање), оправке или уградње, основицу чини накнада коју је обвезник платио или треба да плати за оплемењивање, оправку или уградњу, а ако се та накнада не плаћа, основицу чини пораст вредности настао оплемењивањем, оправком или уградњом.

У случају из става 1. овог члана примењују се одредбе члана 19. став 2. овог закона.

Измена пореске основице

Члан 21.

Ако се измени основица за промет добара и услуга који подлеже опорезивању, обвезник који је испоручио добра или услуге дужан је да износ ПДВ, који дугује по том основу, исправи у складу са изменом.

Обавеза из става 1. овог члана односи се и на лица из члана 10. став 1. тач. 2) и 3) овог закона.

Ако се основица накнадно измени због враћања добара или поништења уговора, обвезник који је извршио промет добара и услуга може да исправи износ ПДВ само ако обвезник коме је извршен промет добара и услуга измени одбитак претходног ПДВ и ако о томе писмено обавести испоручиоца добара и услуга.

Обвезник може да измени основицу за износ накнаде који није наплаћен само на основу правноснажне одлуке суда о закљученом стечајном поступку или принудном поравнању.

Ако обвезник који је изменио основицу у складу са ставом 4. овог члана прими накнаду или део накнаде за испоручена добра и услуге у вези са којима је дозвољена измена основице, дужан је да на примљени износ накнаде обрачуна ПДВ.

Измена основице из ст. 1 - 4. овог члана врши се у пореском периоду у којем је наступила измена.

Ако се у складу са царинским прописима измени основица за увоз добара која подлежу ПДВ, примењују се одредбе овог закона.

Обрачун вредности исказаних у страним валутама

Члан 22.

Ако је накнада за промет добара и услуга изражена у страниј валути, за обрачун те вредности у домаћој валути примењује се средњи курс централне банке који важи на дан настанка пореске обавезе.

Ако је основица за увоз добара изражена у страниј валути, за обрачун те вредности у домаћој валути примењују се царински прописи који утврђују царинску вредност, а који важе на дан настанка пореске обавезе.

Пореска стопа

Члан 23.

Општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

По посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се промет добара и услуга или увоз добара, и то:

1) хлеба, млека, брашна, шећера, јестивог уља од сунцокрета, кукуруза, уљане репице, соје и маслине, јестиве масноће животињског и биљног порекла;

2) свежег и расхлађеног воћа, поврћа, меса, рибе и јаја;

3) лекова који су наведени у листи лекова који се прописују и издају на терет средстава за здравствено осигурање, у складу са прописима о здравственом осигурању;

4) ортотичких и протетичких средстава, као и медицинских средстава - производа који се хирушки уграђују у организам;

5) материјала за дијализу;

6) ђубрива, средстава за заштиту биља, семена за репродукцију, садног материјала и приплодне стоке;

7) уџбеника и наставних средстава;

8) дневних новина;

9) монографских и серијских публикација;

10) огревног дрвета;

11) услуга смештаја у хотелима, мотелима, одмаралиштима, домовима и камповима;

12) комуналних услуга;

13) природног гаса који се испоручује индивидуалним произвођачима преко гасне дистрибутивне мреже.

Министар ближе уређује шта се, у смислу овог закона, сматра добрима и услугама из става 2. тач. 1) и 4) - 12) овог члана.

ВИ. ПОРЕСКА ОСЛОБОЂЕЊА

Пореска ослобођења за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза

Члан 24.

ПДВ се не плаћа на:

1) превозне и остале услуге, које су повезане са увозом добара, ако је вредност тих услуга садржана у основици из члана 19. став 2. овог закона;

2) промет добара која обвезник или треће лице, по његовом налогу, шаље или отпрема у иностранство;

3) промет добара која инострани прималац или треће лице, по његовом налогу, шаље или отпрема у иностранство;

4) промет добара која инострани прималац отпрема у пртљагу који носи са собом у иностранство, ако:

(1) се добра отпремају пре истека три календарска месеца по испоруци тих добара;

(2) је укупна вредност испоручених добара већа од 10.000 динара, укључујући ПДВ;

5) унос добара у слободну зону, осим добара за крајњу потрошњу у слободној зони;

6) пружање превозних и других услуга корисницима слободних зона које су непосредно повезане са уносом добара у слободну зону;

7) услуге радова на покретним добрима набављеним од стране иностраног примаоца услуге у Републици, или која су увезена ради оплемењивања, оправке или уградње, а која после оплемењивања, оправке или уградње, испоручилац услуге, инострани прималац или треће лице, по њиховом налогу, превози или отпрема у иностранство;

8) превозне и остале услуге које су у непосредној вези са извозом, транзитом или привременим увозом добара, осим услуга које су ослобођене од ПДВ без права на порески одбитак у складу са овим законом;

9) услуге међународног превоза лица у ваздушном саобраћају, с тим што за нерезидентно ваздухопловно предузеће пореско ослобођење важи само у случају узајамности;

10) испоруке летилица, сервисирање, поправке, одржавање, чартерисање и изнајмљивање летилица, које се претежно користе уз накнаду у међународном ваздушном саобраћају, као и испоруке, изнајмљивање, поправке и одржавање добара намењених опремању тих летилица;

11) промет добара и услуга намењених непосредним потребама летилица из тачке 10) овог става;

12) услуге међународног превоза лица бродовима у речном саобраћају, с тим што за нерезидентно предузеће које врши међународни превоз лица бродовима у речном саобраћају, пореско ослобођење важи само у случају узајамности;

13) испоруке бродова, сервисирање, поправке, одржавање и изнајмљивање бродова, који се претежно користе уз накнаду у

међународном речном саобраћају, као и испоруке, изнајмљивање, поправке и одржавање добара намењених опремању тих бродова;

14) промет добара и услуга намењених непосредним потребама бродова из тачке 13) овог става;

15) испоруке злата Народној банци Србије;

16) добра и услуге намењене за:

(1) службене потребе дипломатских и конзуларних представништава;

(2) службене потребе међународних организација, ако је то предвиђено међународним уговором;

(3) личне потребе страног особља дипломатских и конзуларних представништава, укључујући и чланове њихових породица;

(4) личне потребе страног особља међународних организација, укључујући чланове њихових породица, ако је то предвиђено међународним уговором;

17) услуге посредовања које се односе на промет добара и услуга из тач. 1) - 16) овог става.

Пореско ослобођење из става 1. тачка 3) овог члана не односи се на промет добара која инострани прималац сам превезе ради опремања или снабдевања спортских чамаца, спортских авиона и осталих превозних средстава за приватне потребе.

Ослобођење из става 1. тачка 16) подтач. (1) и (3) овог члана се остварује под условом реципроцитета, а на основу потврде министарства надлежног за иностране послове.

Иностраним примаоцем добара или услуга, у смислу овог члана, сматра се лице које:

1) је обвезник, а чије је место стварне управе ван Републике;

2) није обвезник, а има пребивалиште или седиште ван Републике.

Начин и поступак остваривања пореског ослобођења из ст. 1 - 3. овог члана прописује министар.

Пореска ослобођења за промет добара и услуга без права на одбитак претходног пореза

Члан 25.

ПДВ се не плаћа у промету новца и капитала, и то код:

1) пословања и посредовања у пословању законским средствима плаћања, осим папирног и кованог новца који се не користи као законско средство плаћања или има нумизматичку вредност;

2) пословања и посредовања у пословању акцијама, уделима у друштвима и удружењима, обвезницама и другим хартијама од вредности, осим пословања које се односи на чување и управљање хартијама од вредности;

3) кредитних послова, укључујући посредовање;

4) преузимања обавеза, гаранција и других средстава обезбеђења, укључујући посредовање;

5) пословања и посредовања у пословању депозитима, текућим и жиро рачунима, налозима за плаћање, као и платним прометом и дознакама;

6) пословања и посредовања у пословању новчаним потраживањима, чековима, меницама и другим сличним хартијама од вредности, осим наплате потраживања за друга лица.

ПДВ се не плаћа и на промет:

1) услуга осигурања и реосигурања, укључујући пратеће услуге посредника и агента (заступника) у осигурању;

2) земљишта (пољопривредног, грађевинског, изграђеног или неизграђеног);

3) објеката, осим промета објеката из члана 4. став 3. тачка 7) овог закона;

4) услуга закупа станова и стамбених објеката, ако се користе за стамбене потребе;

5) удела, хартија од вредности, поштанских вредносница, таксених и других важећих вредносница по њиховој утиснутој вредности у Републици;

6) поштанских услуга од стране јавног предузећа, као и са њима повезаних испорука добара;

7) услуга које пружају здравствене установе у складу са прописима који регулишу здравствену заштиту, укључујући и смештај, негу и исхрану болесника у тим установама, осим апотека и апотекарских установа;

8) услуга које пружају лекари, стоматолози или друга лица у складу са прописима који регулишу здравствену заштиту;

9) услуга и испоруке зубне протетике у оквиру делатности зубног техничара, као и испорука зубне протетике од стране стоматолога;

10) људских органа, ткива, телесних течности и ћелија, крви и мајчиног млека;

11) услуга социјалног старања и заштите, дечје заштите и заштите младих, услуга установа социјалне заштите, као и са њима непосредно повезаног промета добара и услуга од стране лица регистрованих за обављање тих делатности;

12) услуга смештаја и исхране ученика и студената у школским и студентским домовима или сличним установама, као и са њима непосредно повезан промет добара и услуга;

13) услуга образовања (основно, средње, више и високо) и професионалне преквалификације, као и са њима непосредно повезаног промета добара и услуга од стране лица регистрованих за обављање тих делатности, ако се ове делатности обављају у складу са прописима који уређују ту област;

14) услуга из области културе и са њима непосредно повезаног промета добара и услуга, од стране лица чија делатност није усмерена ка остваривању добити, а која су регистрована за ту делатност;

15) услуга из области науке и са њима непосредно повезаног промета добара и услуга, од стране лица чија делатност није усмерена ка остваривању добити, а која су регистрована за ту делатност;

16) услуга верског карактера од стране регистрованих верских организација и са њима непосредно повезаног промета добара и услуга;

17) услуга јавног радиодифузног сервиса, осим услуга комерцијалног карактера;

18) услуга приређивања игара на срећу;

19) услуга из области спорта и физичког васпитања лицима која се баве спортом и физичким васпитањем, од стране лица чија делатност није усмерена ка остваривању добити, а која су регистрована за ту делатност.

Министар ближе уређује начин и поступак остваривања права на пореска ослобођења из става 2. тач. 7), 11), 12), 13), 14), 15) и 18) овог члана.

Пореска ослобођења код увоза добара

Члан 26.

ПДВ се не плаћа на увоз добара:

1) чији промет је у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13) - 16) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ;

2) која се, у оквиру царинског поступка, привремено увозе и поново извозе, као и стављају у царински поступак активног оплемењивања са системом одлагања;

3) која се, у оквиру царинског поступка, привремено извозе и у непромењеном стању поново увозе;

4) за која је, у оквиру царинског поступка, одобрен поступак прераде под царинском контролом;

5) у оквиру царинског поступка, над транзитом робе;

6) за која је, у оквиру царинског поступка, одобрен поступак царинског складиштења;

7) за која је у складу са чланом 192. тач. 1) - 10) и чланом 193. став 1. тачка 6) Царинског закона ("Службени гласник РС", број 73/03) прописано ослобођење од царине.

ВИИ. ПРЕТХОДНИ ПОРЕЗ

Појам

Члан 27.

Претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Услови за одбитак претходног пореза

Члан 28.

Право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме и објеката за вршење делатности, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

1) који подлеже ПДВ;

2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;

3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако поседује:

1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;

2) документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

У пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1 - 3. овог члана.

Право на одбитак претходног пореза може да оствари и порески дужник из члана 10. став 1. тач. 2) и 3) овог закона, под условом да је на накнаду за примљена добра и услуге обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да примљена добра и услуге користи за промет добара и услуга који подлеже ПДВ.

Изузимање од одбитка претходног пореза

Члан 29.

Обвезник нема право на одбитак претходног пореза по основу:

1) набавке, производње и увоза путничких аутомобила, мотоцикала, пловних објеката и ваздухоплова, резервних делова, горива и потрошног материјала за њихове потребе, као и изнајмљивања, одржавања, поправки и других услуга, које су повезане са коришћењем ових превозних средстава;

2) издатака за репрезентацију обвезника;

3) набавке или увоза тепиха, електричних апарата за домаћинство, телевизијских и радио пријемника, уметничких дела ликовне и примењене уметности и других украсних предмета, који се користе за опремање административних просторија;

4) издатака за смештај у хотелима и сличним објектима и издатака за исхрану и превоз лица.

Изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, обвезник има право на одбитак претходног пореза ако превозна средства и друга добра користи искључиво за обављање делатности:

1) промета и изнајмљивања наведених превозних средстава и других добара;

2) превоза лица и добара или обуку возача за управљање наведеним превозним средствима.

Право на сразмерни одбитак претходног пореза

Члан 30.

Ако обвезник користи испоручена или увезена добра за потребе своје делатности или прима услуге да би извршио промет добара и услуга са правом и без права на одбитак претходног пореза, може да користи право на одбитак сразмерног дела претходног пореза.

Сразмерни део претходног пореза одговара учешћу промета добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза у који није укључен ПДВ, у укупном промету у који није укључен ПДВ (у даљем тексту: проценат сразмерног одбитка).

Процент сразмерног одбитка за порески период утврђује се стављањем у однос промета добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза у који није укључен ПДВ и укупног промета добара и услуга у који није укључен ПДВ, извршеног од 1. јануара текуће године до истека пореског периода за који се подноси пореска пријава.

Сразмерни порески одбитак утврђује се применом процента сразмерног одбитка на износ претходног пореза умањеног за износ из члана 29. став 1. овог закона.

Министар ближе уређује начин утврђивања сразмерног пореског одбитка.

Исправка одбитка претходног пореза код измене основице

Члан 31.

Ако дође до измене основице опорезивог промета добара и услуга, обвезник коме је извршен промет добара и услуга дужан је да, у складу са том изменом, исправи одбитак претходног пореза који је по том основу остварио.

Исправка одбитка претходног пореза из става 1. овог члана односи се и на примаоца добара или услуга из члана 10. став 1. тач. 2) и 3) овог закона.

Исправка одбитка претходног пореза из става 1. овог члана врши се и у случајевима враћања добара, поништења уговора и правноснажне одлуке суда о закљученом принудном поравнању, у складу са чланом 21. ст. 3. и 4. овог закона.

Ако је ПДВ за увоз добара, који је одбијен као претходни порез, повећан, смањен, рефундиран или обвезник ослобођен обавезе плаћања, обвезник је дужан да, на основу царинског документа или одлуке царинског органа, исправи одбитак претходног пореза у складу са том изменом.

Исправка одбитка претходног пореза врши се у пореском периоду у којем је измењена основица.

Исправка одбитка претходног пореза за опрему и објекте за вршење делатности

Члан 32.

Обвезник који је остварио право на одбитак претходног пореза при набавци опреме и објеката за вршење делатности, дужан је да изврши исправку одбитка претходног пореза ако престане да испуњава услове за остваривање овог права, и то у року краћем од пет година од момента прве употребе за опрему, односно десет година од момента прве употребе за објекте.

Исправка одбитка претходног пореза врши се за период који је једнак разлици између рокова из става 1. овог члана и периода у којем је обвезник испуњавао услове за остваривање права на одбитак претходног пореза.

Обвезник је дужан да изврши исправку одбитка претходног пореза и када изврши промет опреме и објеката за вршење делатности пре истека рокова из става 1. овог члана.

У случају преноса из члана 6. став 1. тачка 1) овог закона не прекидају се рокови из става 1. овог члана.

Преносилац имовине из става 4. овог члана дужан је да достави стицаоцу неопходне податке за спровођење исправке из става 1. овог члана.

Министар ближе уређује шта се сматра опремом и објектима за вршење делатности у смислу овог закона, као и начин спровођења исправке одбитка претходног пореза.

ВИИИ. ПОСЕБАН ПОСТУПАК ОПОРЕЗИВАЊА

Мали порески обвезници

Члан 33.

Лице чији укупан промет добара и услуга, осим промета опреме и објеката за вршење делатности (у даљем тексту: укупан промет) у претходних 12 месеци није већи од 2.000.000 динара, односно ако при отпочињању делатности процени да у наредних 12 месеци неће остварити укупан промет већи од 2.000.000 динара (у даљем тексту: мали обвезник), не обрачунава ПДВ за извршен промет добара и услуга.

Мали обвезник нема право исказивања ПДВ у рачунима или другим документима, нема право на одбитак претходног пореза и није дужан да води евиденцију прописану овим законом.

Мали обвезник, који је у претходних 12 месеци остварио или процењује да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет већи од 1.000.000 динара, може се на почетку календарске године одредити за обавезу плаћања ПДВ, подношењем евиденционе пријаве прописане у складу са овим законом, надлежном пореском органу најкасније до 15. јануара текуће године.

У случају из става 3. овог члана, обавеза плаћања ПДВ траје најмање две календарске године.

По истеку рока из става 4. овог члана, обвезник може да поднесе захтев за престанак обавезе плаћања ПДВ надлежном пореском органу најкасније до 15. јануара текуће године.

Пољопривредници

Члан 34.

Обвезници пореза на доходак грађана на приходе од пољопривреде и шумарства на основу катастарског прихода (у даљем тексту: пољопривредници), имају право на надокнаду по основу ПДВ (у даљем тексту: ПДВ надокнада), под условима и на начин одређен овим законом.

ПДВ надокнада признаје се пољопривредницима који изврше промет пољопривредних и шумских производа, односно пољопривредних услуга обвезницима.

Ако пољопривредници изврше промет добара и услуга из става 2. овог члана, обвезник је дужан да обрачуна ПДВ надокнаду у износу од 5% на вредност примљених добара и услуга, о чему издаје документ за обрачун (у даљем тексту: признаница).

Обвезници из става 3. овог члана имају право да одбију износ ПДВ надокнаде као претходни порез, под условом да су ПДВ надокнаду и вредност примљених добара и услуга платили пољопривреднику.

Пољопривредник може да се на почетку календарске године одреди за обавезу плаћања ПДВ, подношењем евиденционе пријаве прописане овим законом, надлежном пореском органу најкасније до 15. јануара текуће године, под условом да је у претходних 12 месеци остварио укупан промет пољопривредних и шумских производа, односно пољопривредних услуга у износу већем од 1.000.000 динара.

У случају из става 5. овог члана, обавеза плаћања ПДВ траје најмање две календарске године.

По истеку рока из става 6. овог члана, пољопривредник може да поднесе захтев за престанак обавезе плаћања ПДВ надлежном пореском органу, најкасније до 15. јануара текуће године.

Туристичка агенција

Члан 35.

Туристичком агенцијом, у смислу овог закона, сматра се обвезник који путницима пружа туристичке услуге и у односу на њих иступа у своје име, а за организацију путовања прима добра и услуге других обвезника које путници непосредно користе (у даљем тексту: претходне туристичке услуге).

Туристичке услуге које пружа туристичка агенција сматрају се, у смислу овог закона, јединственом услугом.

Место вршења јединствене туристичке услуге утврђује се у складу са чланом 12. ст. 1. и 2. овог закона.

Основица јединствене туристичке услуге коју пружа туристичка агенција је износ који представља разлику између укупне накнаде коју плаћа путник и стварних трошкова које туристичка агенција плаћа за претходне туристичке услуге, уз одбитак ПДВ који је садржан у тој разлици.

У случајевима из члана 5. став 4. овог закона, као укупна накнада у смислу става 4. овог члана сматра се вредност из члана 18. овог закона.

Туристичка агенција може да утврди основицу у складу са ст. 4. и 5. овог члана за групе туристичких услуга или за све туристичке услуге пружене у току пореског периода.

Туристичка агенција за туристичке услуге из става 1. овог члана не може да исказује ПДВ у рачунима или другим документима и нема право на одбитак претходног пореза на основу претходних туристичких услуга које су јој исказане у рачуну.

Половна добра, уметничка дела, колекционарска добра и антиквитети

Члан 36.

Основица за промет половних добара, укључујући половна моторна возила, уметничких дела, колекционарских добара и антиквитета је разлика између продајне и набавне цене добра (у даљем тексту: опорезивање разлике), уз одбитак ПДВ који је садржан у тој разлици.

Основица из става 1. овог члана примењује се ако код набавке добара њихов испоручилац није дуговао ПДВ или је користио опорезивање разлике из става 1. овог члана.

У случајевима из члана 4. став 4. овог закона, као продајна цена за израчунавање разлике сматра се вредност из члана 18. овог закона.

Код промета добара из става 1. овог члана, обвезник не може исказивати ПДВ у рачунима или другим документима и нема право на одбитак претходног пореза.

Министар ближе уређује шта се сматра уметничким делом, колекционарским добром и антиквитетом из става 1. овог члана.

ИХ. ОБАВЕЗЕ ПОРЕСКИХ ОБВЕЗНИКА КОД ПРОМЕТА ДОБАРА И УСЛУГА

Члан 37.

Обвезник је дужан да:

- 1) поднесе пријаву за ПДВ (у даљем тексту: евиденциона пријава);
- 2) издаје рачуне о извршеном промету добара и услуга;
- 3) води евиденцију у складу са овим законом;
- 4) обрачунава и плаћа ПДВ и подноси пореске пријаве.

Евидентирање и брисање из евиденције обвезника ПДВ

Члан 38.

Обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 2.000.000 динара или који при отпочињању делатности процени да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет већи од 2.000.000 динара дужан је да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу.

Обавеза подношења евиденционе пријаве не односи се на:

- 1) лица из члана 10. став 1. тач. 2) и 3) овог закона ако нису обвезници;
- 2) лица која у Републици немају место стварне управе и контроле или сталну пословну јединицу (у даљем тексту: страни обвезник);
- 3) мале обвезнике који се нису определили за обавезу плаћања ПДВ;

4) пољопривреднике који се нису определили за обавезу плаћања ПДВ.

Надлежни порески орган обвезнику издаје потврду о извршеном евидентирању за ПДВ.

Обвезник је дужан да писмено обавести надлежни порески орган о изменама података од значаја за обрачунавање и плаћање ПДВ из евиденционе пријаве из става 1. овог члана, најкасније у року од 15 дана од дана настанка измене.

Обвезник је дужан да наведе порески идентификациони број (у даљем тексту: ПИБ) у свим документима у складу са овим законом.

Члан 39.

На захтев обвезника из члана 33. став 3. и члана 34. став 5. овог закона за престанак обавезе плаћања ПДВ, надлежни порески орган спроводи поступак и издаје потврду о брисању из евиденције за ПДВ.

Надлежни порески орган, по службеној дужности, а по спроведеном поступку, извршиће брисање обвезника из евиденције за ПДВ ако је обвезник остварио укупан промет у претходној календарској години у износу мањем од 1.000.000 динара, о чему издаје потврду из става 1. овог члана.

Члан 40.

Пре брисања из регистра привредних субјеката, односно другог регистра у складу са законом (у даљем тексту: регистар) код органа надлежног за вођење регистра, обвезник који престане са обављањем делатности дужан је да, најкасније у року од 15 дана пре брисања из регистра надлежном пореском органу поднесе захтев за брисање из евиденције обвезника за ПДВ.

Надлежни порески орган спроводи поступак и издаје потврду о брисању из евиденције за ПДВ.

Орган надлежан за вођење регистра не може извршити брисање обвезника из регистра без потврде из става 2. овог члана.

Потврда из члана 38. став 3. и члана 39. овог закона и из става 2. овог члана садржи следеће податке:

- 1) назив и адресу обвезника;
- 2) датум издавања потврде о извршеном евидентирању за ПДВ, односно брисању из евиденције за ПДВ;
- 3) ПИБ;

4) датум отпочињања обављања делатности, евидентирања за ПДВ, односно датум брисања из евиденције за ПДВ.

Надлежни порески орган води евиденцију о свим обвезницима којима су издате потврде из става 4. овог члана.

Члан 41.

Министар прописује образац евиденционе пријаве и поступак евидентирања и брисања из евиденције обвезника за ПДВ.

Издавање рачуна

Члан 42.

Обвезник је дужан да изда рачун или други документ који служи као рачун (у даљем тексту: рачун) за сваки промет добара и услуга другим обвезницима.

Обавеза издавања рачуна из става 1. овог члана постоји и ако обвезник наплати накнаду или део накнаде пре него што је извршен промет добара и услуга (авансно плаћање), с тим што се у коначном рачуну одбијају авансна плаћања у којима је садржан ПДВ.

Рачун нарочито садржи следеће податке:

- 1) назив, адресу и ПИБ обвезника - издаваоца рачуна;
- 2) место и датум издавања и редни број рачуна;
- 3) назив, адресу и ПИБ обвезника - примаоца рачуна;
- 4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;
- 5) датум промета добара и услуга и висину авансних плаћања;
- 6) износ основице;
- 7) пореску стопу која се примењује;
- 8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;
- 9) напомену о пореском ослобођењу.

Рачун се издаје у најмање два примерка, од којих један задржава издавалац рачуна, а остали се дају примаоцу добара и услуга.

Члан 43.

Рачун из члана 42. став 1. овог закона је и документ о обрачуну који издаје обвезник као прималац добара и услуга, којим се обрачунава накнада за промет добара и услуга, ако:

1) обвезник - прималац добара и услуга има право да искаже ПДВ у рачуну;

2) између обвезника који издаје и обвезника који прима документ о обрачуну постоји сагласност да обрачун промета добара и услуга изврши прималац добара и услуга;

3) је документ о обрачуну достављен обвезнику који је испоручио добра или услугу;

4) се обвезник који је испоручио добра и услуге писмено сагласио са исказаним ПДВ.

Члан 44.

Ако обвезник у рачуну за испоручена добра и услуге искаже већи ПДВ од оног који у складу са овим законом дугује, дужан је да тако исказан ПДВ плати, док у новом рачуну не исправи износ ПДВ.

Код исправке рачуна, у складу са овим законом, примењује се члан 21. став 6. овог закона.

Лице које искаже ПДВ у рачуну или неком другом документу, а није обвезник ПДВ или није извршило промет добара и услуга или нема право да искаже ПДВ, дугује исказани ПДВ.

Члан 45.

Министар ближе уређује у којим случајевима нема обавезе издавања рачуна или могу да се изоставе поједини подаци у рачуну, односно да се предвиде додатна поједностављења у вези са издавањем рачуна.

Обавеза вођења евиденције

Члан 46.

Обвезник је дужан да, ради правилног обрачунавања и плаћања ПДВ, води евиденцију која обезбеђује вршење контроле.

Министар ближе уређује облик, садржину и начин вођења евиденције.

Члан 47.

Обвезник је дужан да чува евиденцију из члана 46. овог закона најмање пет година по истеку календарске године на коју се евиденција односи.

Порески период, подношење пореске пријаве, обрачун и плаћање ПДВ

Члан 48.

Порески период за који се обрачунава ПДВ, предаје пореска пријава и плаћа ПДВ је календарски месец за обвезника који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 20.000.000 динара или процењује да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет већи од 20.000.000 динара.

Порески период за који се обрачунава ПДВ, предаје пореска пријава и плаћа ПДВ је календарско тромесечје за обвезника који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет мањи од 20.000.000 динара или процењује да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет мањи од 20.000.000 динара.

Обвезник из става 2. овог члана, може да поднесе надлежном пореском органу захтев за промену пореског периода у календарски месец, најкасније до 15. јануара текуће календарске године.

Одобрени порески период из става 3. овог члана траје најмање 12 месеци.

За обвезнике који први пут започну обављање делатности у текућој календарској години, за текућу и наредну календарску годину порески период је календарски месец.

Члан 49.

Обвезник је дужан да обрачунава ПДВ за одговарајући порески период на основу промета добара и услуга у том периоду, ако је за њих, у складу са чланом 14. овог закона настала пореска обавеза, а обвезник је истовремено и порески дужник.

При обрачуну ПДВ узимају се у обзир и исправке из члана 21. и члана 44. став 1. овог закона.

ПДВ обрачунат у складу са ст. 1. и 2. овог члана умањује се за износ претходног пореза у складу са чл. 28, 30. и 34. овог закона.

Код обрачуна износа претходног пореза из става 3. овог члана узимају се у обзир и исправке из чл. 31. и 32. овог закона.

ПДВ код увоза одбија се од ПДВ у пореском периоду у којем је плаћен.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, у случају превоза путника аутобусима, који врше страни обвезници ако се прелази државна граница, надлежни царински орган обрачунава ПДВ за сваки превоз (у

даљем тексту: појединачно опорезивање превоза), под условом узајамности.

Члан 50.

Обвезник подноси пореску пријаву надлежном пореском органу на прописаном обрасцу, у року од 10 дана по истеку пореског периода.

Обвезник подноси пореску пријаву независно од тога да ли у пореском периоду има обавезу плаћања ПДВ.

Пореску пријаву дужни су да поднесу и порески дужници из члана 10. став 1. тач. 2) и 3) и члана 44. став 3. овог закона.

Пореска пријава из става 3. овог члана подноси се за порески период у којем је настала обавеза по основу ПДВ.

Члан 51.

Обвезник је дужан да за сваки порески период плати ПДВ који је једнак позитивној разлици између укупног износа пореске обавезе и износа преходног пореза, у року за подношење пореске пријаве из члана 50. став 1. овог закона.

Х. ПОВРАЋАЈ И РЕФАКЦИЈА ПОРЕЗА

Повраћај пореза

Члан 52.

Ако је износ претходног пореза већи од износа пореске обавезе, обвезник има право на повраћај разлике.

Ако се обвезник не определи за повраћај из става 1. овог члана, разлика се признаје као порески кредит.

Повраћај из става 1. овог члана врши се најкасније у року од 45 дана, односно у року од 15 дана за обвезнике који претежно врше промет добара у иностранство, по истеку рока за предају пореске пријаве.

Влада Републике Србије прописује критеријуме на основу којих се утврђује шта се, у смислу овог закона, сматра претежним прометом добара у иностранство.

Министар ближе уређује поступак остваривања права на повраћај ПДВ.

Рефакција ПДВ страном обвезнику

Члан 53.

Рефакција ПДВ извршиће се страном обвезнику, на његов захтев, ако је платио рачун и ако су испуњени услови под којима обвезник може остварити право на одбитак претходног пореза у складу са овим законом, под условом да страни обвезник:

- 1) не врши промет добара и услуга у Републици;
- 2) пружа само услуге које су у складу са чланом 24. став 1. тач. 1) и 8) овог закона ослобођене пореза;
- 3) врши само превоз путника који у складу са чланом 49. став 6. овог закона подлеже појединачном опорезивању превоза.

Рефакција ПДВ у случајевима из става 1. овог члана врши се под условима узајамности.

Хуманитарне организације

Члан 54.

Право на рефакцију ПДВ, на основу поднетог захтева, имају организације регистроване за хуманитарну делатност, за добра која им се испоручују у Републици или која увозе, под условом да:

- 1) је промет добара, односно увоз добара опорезив;
- 2) је ПДВ за испоручена добра исказан у рачуну, у складу са чланом 42. овог закона, као и да је рачун плаћен, односно да је ПДВ који се дугује по основу увоза добара претходно плаћен;
- 3) су набављена добра отпремљена у иностранство, где се користе у хуманитарне, добротворне или образовне сврхе.

Страни донатори

Члан 55.

Право на рефакцију ПДВ, на основу захтева, имају страни донатори који новчаним средствима финансирају реализацију пројеката у Републици, за добра која им се испоручују у Републици или која увозе, као и за услуге које им се пружају, под условом да:

- 1) су испоруке или увоз добара, односно пружене услуге опорезиве;
- 2) је ПДВ за промет добара и услуга исказан у рачуну, у складу са овим законом, као и да је рачун плаћен, односно да је ПДВ који се дугује по основу увоза добара плаћен;

3) се донаторска средства за финансирање пројекта заснивају на уговору закљученом са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком, а предвиђено је да се из добијених новчаних средстава неће сносити трошкови пореза.

Рефакција ПДВ страном држављанину

Члан 56.

На захтев страног држављанина који није обвезник и нема пребивалиште у Републици извршиће се рефакција ПДВ под условима из члана 24. став 1. тачка 4) овог закона.

Члан 57.

Начин и поступак рефакције пореза из чл. 53 - 56. овог закона ближе уређује министар.

XI. ПОСЕБНИ ПРОПИСИ ЗА УВОЗ ДОБАРА

Члан 58.

На ПДВ при увозу добара примењују се царински прописи, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 59.

За обрачун и наплату ПДВ при увозу добара надлежан је царински орган који спроводи царински поступак, ако овим законом није друкчије одређено.

XII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 60.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај обвезник - правно лице, ако:

1) не испуни овим законом прописане обавезе (члан 10. став 2);

2) не исправи износ ПДВ који дугује или не обрачуна ПДВ у случају измене пореске основице (члан 21);

3) користи право на одбитак претходног пореза, а за то не поседује потребну документацију (члан 28. став 2);

4) одбије претходни порез за испоруку добара и пружање услуга, а на то нема право (члан 29. став 1);

- 5) не исправи одбитак претходног пореза (члан 31);
- 6) не изврши исправку одбитка претходног пореза за опрему и објекте за вршење делатности (члан 32. ст. 1 - 3);
- 7) не пружи стицаоцу неопходне податке за усклађивање претходног пореза (члан 32. став 5);
- 8) искаже ПДВ на рачуну или другом документу или одбије претходни порез, а није имао на то право (члан 33. став 2. и члан 35. став 7);
- 9) одбије износ ПДВ надокнаде као претходни порез, а ПДВ надокнаду и вредност примљених добара и услуга није платио (члан 34. став 4);
- 10) не изда рачун (члан 37. тачка 2) и члан 42);
- 11) не води прописану евиденцију (члан 37. тачка 3) и члан 46);
- 12) не обрачуна ПДВ (члан 37. тачка 4) и члан 49);
- 13) не плати ПДВ у прописаном року (члан 37. тачка 4) и члан 51);
- 14) не преда евиденциону пријаву у прописаном року (члан 38. став 1. и члан 63);
- 15) не обавести Пореску управу о изменама података у својој евиденционој пријави или о престанку обављања делатности (члан 38. став 4. и члан 40. став 1);
- 16) не наведе ПИБ у свим документима које прописује овај закон (члан 38. став 5);
- 17) не чува евиденцију у прописаном року (члан 47).

За прекршај из става 1. овог члана, казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара.

За прекршаје из става 1. овог члана, казниће се предузетник новчаном казном од 12.500 до 500.000 динара.

Новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у суду, органу јединице локалне самоуправе, адвокатској комори, професионалном удружењу, као и другом органу или организацији надлежној за упис у регистар, ако без потврде из члана 40. став 3. овог закона изврши брисање обвезника из регистра.

ХИИИ. ПРЕЛАЗНИ РЕЖИМ

Члан 61.

Влада Републике Србије уредиће извршавање овог закона на територији Аутономне покрајине Косово и Метохија за време важења Резолуције Савета безбедности ОУН број 1244.

ХИВ. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 62.

Одредбе овог закона примењују се на сав промет добара и услуга и увоз добара, који се врше од 1. јануара 2005. године.

Ако је обвезник за издате рачуне или примљене авансе закључно са 31. децембром 2004. године, платио порез на промет, а промет добара, односно услуга је настао од 1. јануара 2005. године, може да умањи пореску обавезу по основу пореза на додату вредност за испоручена добра и услуге у пореском периоду, за износ плаћеног пореза на промет.

Ако се добра или услуге испоручују у деловима у смислу члана 14. став 4. и члана 15. став 3. овог закона, одредбе овог закона примењују се на онај део промета добара и услуга извршен од 1. јануара 2005. године, а одредбе закона којим се уређује порез на промет на део који је извршен закључно са 31. децембром 2004. године.

Порески обвезник је дужан да сачини списак издатих рачуна и примљених аванса из става 2. овог члана и списак достави надлежном пореском органу најкасније до 15. јануара 2005. године.

Члан 63.

Лице које је у 12 месеци који претходе дану подношења евиденционе пријаве из члана 37. тачка 1) овог закона остварило или процењује да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет производа и услуга већи од 2.000.000 динара, обавезно је да надлежном пореском органу поднесе евиденциону пријаву за ПДВ најкасније до 30. септембра 2004. године.

Лице које је у 12 месеци који претходе дану подношења евиденционе пријаве из става 1. овог члана остварило или процењује да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет производа и услуга већи од 1.000.000 динара, може надлежном пореском органу да поднесе евиденциону пријаву најкасније до 30. септембра 2004. године.

Члан 64.

Лица која су обвезници ПДВ у складу са овим законом, дужна су да на дан 31. децембра 2004. године изврше попис затечених залиха дуванских прерађевина, алкохолних пића, кафе, моторног бензина, дизел горива и лож-уља, намењених даљем промету и утврде износ пореза на промет производа садржаног у тим залихама који је обрачунат при набавци, а који је плаћен преко куповне цене или при увозу.

Утврђени износ пореза из става 1. овог члана, обвезник може да користи као претходни порез, у складу са одредбама овог закона, ако те производе користи за вршење промета добара и услуга, а има право на одбитак претходног пореза.

Одбитак претходног пореза из става 2. овог члана може се остварити у износу који одговара сразмерно извршеном промету добара и услуга у наредним пореским периодима.

Обвезник нема право на повраћај утврђеног износа пореза на промет из става 1. овог члана.

Пописне листе из става 1. овог члана, као и списак добављача, односно увозних царинских декларација за производе из става 1. овог члана, обвезник је дужан да достави надлежном пореском органу најкасније до 15. јануара 2005. године.

Министар ближе уређује начин остваривања права на одбитак пореза на промет као претходног пореза.

Члан 65.

Лица која су обвезници ПДВ у складу са овим законом дужна су да на дан 31. децембра 2004. године изврше попис новоизграђених грађевинских објеката и грађевинских објеката чија је изградња у току.

Новоизграђени грађевински објекти који до 31. децембра 2004. године нису испоручени или нису плаћени, опорезују се у складу са законом којим се уређују порези на имовину.

За грађевински објекат чија је изградња у току, а који се испоручује од 1. јануара 2005. године, утврђује се вредност на дан 31. децембра 2004. године и опорезује се у складу са законом којим се уређују порези на имовину.

Вредност објекта из става 3. овог члана настала од 1. јануара 2005. године, опорезује се у складу са овим законом.

Пописне листе из става 1. овог члана обвезник је дужан да достави надлежном пореском органу најкасније до 15. јануара 2005. године.

Члан 66.

На обавезе обрачунавања и плаћања пореза на промет производа и услуга настале до 31. децембра 2004. године примењује се Закон о порезу на промет ("Службени гласник РС", бр. 22/01, 73/01, 80/02 и 70/03).

Члан 67.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о порезу на додату вредност ("Службени лист СРЈ", бр. 74/99, 4/00, 9/00, 69/00 и 70/01).

1. јануара 2005. године престаје да важи Закон о порезу на промет ("Службени гласник РС", бр. 22/01, 73/01, 80/02 и 70/03) и прописи донети на основу тог закона, с тим што ће се Уредба о начину евидентирања промета преко регистар каса са фискалном меморијом и о динамици увођења тих каса ("Службени гласник РС", бр. 5/03, 39/03, 72/03, 2/04 и 31/04) и прописи донети на основу те уредбе примењивати до почетка примене закона којим ће се уредити увођење и евидентирање промета преко фискалних каса.

Члан 68.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а примењиваће се од 1. јануара 2005. године, осим одредаба члана 37. тачка 1), члана 63. и одредаба овог закона које садрже овлашћења за доношење подзаконских аката, које ће се примењивати од дана ступања на снагу овог закона.